

JONATHAN MERES

ATSARGIAI!
GALI
SUERZINTI!

NORMO PASAULIS

TYTO ALBA

NUO

10

IKI

12

METŲ

NORMO PASAULIS

ATSARGIAI! GALI SUERZINTI!

JONATHAN MERES

Iš anglų kalbos vertė

Kazimiera Kazijevaitė-Astratovienė

VILNIUS 2016

UDK 821.111-93
Me-184

Jonathan MERES
THE WORLD OF NORM
Orchard Books,
Sydney, 2012

Iliustracijų autorius *Donough O'Malley*

Text © Jonathan Meres 2012

First published in 2012 by Orchard Books

The rights of Jonathan Meres to be identified as the author and
Donough O'Malley to be identified as the illustrator of this work
have been asserted by them in accordance with the Copyright,
Designs and patents Act, 1988

© Kazimiera Kazijevaitė-Astratovienė, vertimas į lietuvių kalbą, 2016

© „Tyto alba“, 2016

ISBN 978-609-466-170-9

Skiriu Maksui, Olei ir Nojui.
Jei ne aš, nė vieno iš jūsu nebūtų.

TURINYS

PIRMAS SKYRIUS	9
ANTRAS SKYRIUS.....	17
TREČIAS SKYRIUS.....	24
KETVIRTAS SKYRIUS.....	33
PENKTAS SKYRIUS	49
ŠEŠTAS SKYRIUS.....	59
SEPTINTAS SKYRIUS.....	76
AŠTUNTAS SKYRIUS	83
DEVINTAS SKYRIUS	91
DEŠIMTAS SKYRIUS.....	99
VIENUOLIKTAS SKYRIUS.....	109
DVYLIKTAS SKYRIUS.....	118
TRYLIKTAS SKYRIUS.....	131
KETURIOLIKTAS SKYRIUS.....	137
PENKIOLIKTAS SKYRIUS.....	142

ŠEŠIOLIKTAS SKYRIUS	147
SEPTYNIOLIKTAS SKYRIUS	156
AŠTUONIOLIKTAS SKYRIUS	164
DEVYNIOLIKTAS SKYRIUS.....	170
DVIDEŠIMTAS SKYRIUS.....	179
DVIDEŠIMT PIRMAS SKYRIUS.....	187
DVIDEŠIMT ANTRAS SKYRIUS	198
DVIDEŠIMT TREČIAS SKYRIUS.....	211
DVIDEŠIMT KETVIRTAS SKYRIUS	218
DVIDEŠIMT PENKTAS SKYRIUS	228
DVIDEŠIMT ŠEŠTAS SKYRIUS.....	237
DVIDEŠIMT SEPTINTAS SKYRIUS	250
DVIDEŠIMT AŠTUNTAS SKYRIUS.....	255
DVIDEŠIMT DEVINTAS SKYRIUS.....	261
TRISDEŠIMTAS SKYRIUS	266

PIRMAS SKYRIUS

Vos pabudęs Normas suprato, kad diena bus sumauta – jis stovėjo prekybos centre prie kasos visiškai nuogas.

– Deja, šitaip negalima, – sudrausmino kasininkė.

– *Pardon?*

– Tai griežtai draudžiama, – pakartojo ji.

– Kas draudžiama? Lankytis parduotuvėje neapsirengus? – pasitikslino Normas.

– Ne, – atsakė kasininkė. – Turėti dešimt prekių pirkinių krepšelyje. Šioje kasoje galima susimokėti ne daugiau kaip už devynias.

Normas paskubom suskaičiavo savo pirkinius. Iš tiesų, krepšelyje jų buvo dešimt – visi

patys pigiausi, pažymėti prekybos centro prekės ženklų.

– Atsiprašau, tuoj vieną padėsiu atgal, – tarė jis.

– Per vėlu, – atkirto kasininkė.

– Ką? – negalėjo savo ausimis patikėti Normas.

– Jau per vėlu. Prašau išeiti.

– Negi jūs rimtai?

Tarsi norėdama įrodyti, kad nejuokauja, kasininkė paspaudė mygtuką ir prabilo į mikrofoną:

– Apsauga kviečiama į trečią kasą... Apsauga į trečią kasą!

– Bet... – pratarė Normas.

– Pasitrauk nuo kasos, – pasigirdo keistai pažįstamas balsas. – Turi dešimt sekundžių.

Berniukas atsisuko ir pamatė keistai pažįstamą apsaugos darbuotoją.

– Tėti! Čia aš, Normanas!

Bet Normo tėtis nesiteikė atsakyti.

– Štai, imk, – sūnui į rankas jis įbruko pigiausių kokosų skonio sausų pusryčių dėžutę ir stumtelėjo jį išėjimo link.

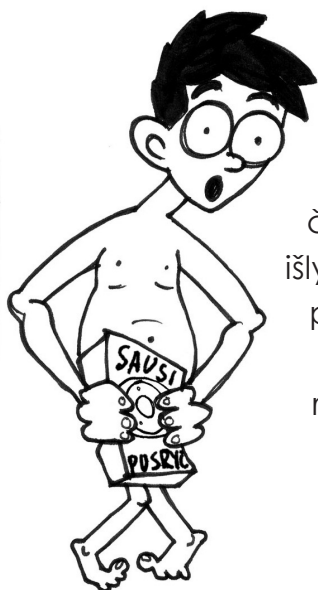

– Ačiū, bet nesu alkanas, – murmtelėjo Normas.

– O aš ir nesiūlau valgyti, – atšovė tėtis, – tik prisidenk savo...

– A, gerai, – susigriebė Normas, staiga prisiminęs, kad yra nuogut nuogutėlis.

„Kas čia dedasi? – nusistebėjo jis. – Kodėl tėtis vilki apsaugos darbuotojo uniformą? Gal ruošiasi į persirengėlių vakarėlį? Jeigu taip, tai persirengti prekybos centro apsaugininku – kvaila mintis. Nebent šventės tema – prekybos centrai. Arba apsaugos darbuotojai. Nors, tiesą sakant, sunku patikėti, kad taip galėtų būti.“

– Prašom čia, – įsakmiai paliepė tėtis.

Prisidengęs savo gėdą kokosų skonio sausų pusryčių dėžele, berniukas buvo išlydėtas iš parduotuvės. Jam pasirodžius gatvėje ėmė žybsėti fotoaparatus blykstės – rinkosi smalsuolių minia. Tolu-

moje buvo girdėti policijos automobilio sirenos, kauksmas vis garsėjo.

– Taigi, **Normanai?** – pasigirdo kitas keistai pažįstamas balsas.

Berniukas apsidairė ir pamatė Čelsę – mergaitę, gyvenančią kaimynystėje. Ji buvo išsišiepusi ligi ausų. O blogiausia, kad viską filmavo telefonu. Jei Normas ir galėjo pasijusti dar labiau pažemintas, tai ką tik įvyko.

– Matau, turi tik mažą dėžutę, – nusijuokė Čelsė.

Normas pajuto, kaip veidą užliejo raudonis.

– Kaip tu galėjai taip su mumis pasielgti? –
nuaidėjo dar vienas pažįstamas balsas.

Tai buvo mama. Šalia jos stovėjo Normo
broliai – vidurinėlis Brajanas ir jaunėlis Deivas.

– Užtraukei gėdą visai šeimai, – niūriai tarė
mama.

– Va ir ne! – spygtelėjo Deivas. – Tai juk
smagu!

– Užsičiaupk, Deivai! – liepė Brajanas.

– Iš tiesų, mielas, tai gėdinga, – pakartojo
mama.

– Mama, aš nekaltas! – gynėsi Normas.
– Nemačiau jokių ženklų, draudžiančių apsi-
pirkti nuogam!

– Ką? – nesuprato mama. – Turiu omeny, kad gėdinga eiti apsipirkti į šį prekybos centrą. Paprastai mes einame į „Tesco“. Ką dabar pagalvos kaimynai?

– Mama teisi, Normai, – pritarė tėtis. – Mūsų reikalai nėra jau tokie prasti, ar ne?

Normas dėbtelėjo į tėtį. Jeigu jo, po galais, nebūtų atleidę iš darbo, viso šito apskritai nebūtų įvykę.

– Ką aš žinau, tėti. Tai tu man pasakyk!

Bet tėčiui nė nespėjus prasižioti, šalia jų cypdamas sustojo policijos automobilis ir pro vairuotojo dureles išlipo šuo.

– Esate sulaikomas ir įtariamas tu, kad pirkote dešimt prekių kasoje, skirtoje perkantiems daugiausia devynias, – išpyškino šuo. – Turite teisę tylėti. Viskas, ką pasakysite, gali būti panaudota prieš jus.

Normas nusprendė tylėti. Po teisybei, net jei būtų norėjęs kažką pasakyti, nebūtų įstengęs. Jam ėmė svaigti galva. Rodėsi, tuoj apalps. Nežinia, ar dėl to, kad pamatė šunį, vairuojantį policijos automobilį, ar dėl to, kad šuo, vairuojantis automobilį, mokėjo **kalbėti**.

– Normanai, –
kreipėsi mama,
bet Normui pakirto kojas ir jis susmuko ant žemės.

ANTRAS SKYRIUS

– Normanai, – pakartojo mama. – Laikas keltis, mielas.

Normas kažką suniurnėjo.

– Pabudome ir kelkimės, – žadino mama, švelniai purtydama sūnų už peties.

Berniukas vis dar kietai miegojo.

– Tokiu metu jau turėtum rengtis.

Tai suveikė. Normas staiga pašoko lovoje.

– Kur mano sausų pusryčių dėžutė? – paklausė jis paniškai naršydamas patalus.

– Ką?

– Sausų pusryčių dėžutė! – išrėkė berniukas. – Man jos reikia!

– Kam?

Normas žvilgtelėjo žemyn ir jam didžiai palengvėjo – pasirodo, jis vilkėjo pižama.

– Eee, niekam.

– Manau, kai kam prisapnavo! – nusijuokė mama.

Berniukas apsižvalgė. Kalnų dviračių plakatai ant sienų? Yra. Šūsnis žurnalų apie kalnų dviračių sportą ant naktinio staliuko? Yra. Kalnų dviratininko šalmas ant kablpio prie durų? Yra.

– Ar aš **dabar** sapnuoju, mam?

– Pardon?

– Ar tai sapnas? – perklausė Normas. – Galbūt aš **sapnuoju**, kad sapnuoju?

Mama nusišypsojo.

– O gal tai *tu* sapnuoji, mam, – Normui šovė mintis. – Galbūt aš esu *tavo* sapne! Gal visa tai netikra.

– O gal tau tiesiog reikia keltis, – gražino j tikrovę mama. – Jau beveik dešimt!

– Maniau, šiandien šeštadienis.

– Taip ir yra.

– Tai kodėl turiu keltis?

– Todėl, kad atvyksta giminaičiai, pamiršai?

– O, ne... – sudejavo sūnus.

Dabar Normas buvo tikras, kad tai ne sapnas. Tai tiesiog

Visiškas košmaras pogalais!

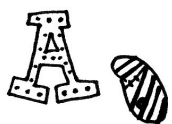
Giminaičiai? Prakeikti tobulieji giminaičiai? Ir kurių galų jie turi atvykti ir viską sugadinti?

– Ar ilgai jie čia bus?

– Visą dieną, – atsakė mama. – Kartu valgysime priešpiečius, o paskui eisime pasivaikščioti.

„Eisime pasivaikščioti?!“ – mintyse pasibaisėjo Normas. – Priverstinis pasivaikščiojimas su tobuluoju pusbroliu ir nuostabiąja pussesere yra daug blogiau už paprastą susitikimą!“ Normas apskritai nesuprato, kurių galų reikia eiti pasivaikščioti. Jis ir taip ganėtinai daug vaikščiodavo, nors ir neidavo į jokių *pasivaikščiojimus*.

Jis **eidavo** į mokyklą. **Lipdavo** laiptais aukštyrų ir leisdavosi žemyn. Netgi **pėdindavo** prie televizoriaus perjungti kanalų, jei niekur nerasdavo pultelio, o brolių, kuriems būtų liepęs jį paduoti, nebūdavo šalia.

Vaikščioti reikia tam, kad nusigautum iš taško A į tašką B trumpiausiu keliu per trumpiausią laiką. Juk *niekada* nevaikščiotum savo malonumui!

– Mama, negi tu rimtai, a? **Pasivaikščioti?**

– O kas čia blogo, Normanai?

– O kas čia **gero?**

– Na jau na jau, nebūk toks...

Normui šovė mintis. Buvo vienas dalykas, dėl kurio jis galėtų kaip nors visa tai iškęsti.

– Ar galėsiu pasiimti dviratį?

– Ne, negalėsi! Juk *eisime pasivaikščioti!*

Sūnus neviltingai atsiduso. Visai netrukus jį paties nepagydoma tropinė liga ir nėra be-
maž jokių šansų to išvengti.

– Nagi, Normai, baik, – nesiliovė mama. –
Nėra jau jie tokie blogi.

Blogi? Normo pusbrolis ir pusseserė ne
šiaip sau blogi, jie tiesiog nepakenčiami! Tie
jų tobuli dantys, tobuli plaukai ir tobulos ma-
nieras... Be viso to, jie amžinai plirpia apie
tai, kad gros kokių nors retų instrumentu kvai-
lame koncerte ar vyks į tolimą šalį, apie ku-
rią Normas nė girdėti negirdėjo. Juk tai ne *jie*
persikraustė į mažesnę namą, nes liko tuščiom
kišenėm! Jeigu *jiems* tektų valgyti pigiausiai
prekybos centro sausų pusryčius, seniai sė-
dėtų apsikabinę telefono ragelį ir skambintų
į „Vaikų liniją“!

JONATHAN MERES (Džonatanas Meresas) –

buvęs jūreivis, roko žvaigždė ir ledų pardavėjas, ėmęs vaidinti komedijose. Galiausiai jis tapo rašytoju ir sukūrė daug knygų vaikams bei paaugliams. Garsiausias ir juokingiausias iš jų – apie Normą.

Tai ne košmariškas sapnas, tai – daug blogiau: į svečius atvyksta sumauti tobulieji pusbrolis ir pusseserė. Normas privalo eiti su jais pasivaikščioti! Nuobodžiausias užsiėmimas pasaulyje – leisti laiką su tais, kurių negali pakęsti. Tačiau pasirodo, kad iš pusbrolio galima gauti vertingos informacijos, kuri gali vėliau labai praversti...

Apskritai Normo gyvenimas sumautas, kaip visada. Jo jaunesnieji broliai iš tėvų išsiprašė šunį, o bjaurioji kaimynė į jutubą įdėjo jo vaikystės nuotrauką. Dabar visi iš jo šaiposi!

Kaip Normui gyventi, kai visas pasaulis susimokė prieš jį? Kur pažvelgsi – bėdos ir nelaimės. Tačiau baisiai juokinga!

„Normo pasaulis“ – knyga tiems, kurie dievina „Nevykėlio dienoraštį“ ir „Močiutę plėšikę“.

ISBN 978-609-466-170-9

TYTO ALBA

Pirkite internetu
www.tytoalba.lt

NUO

10

IKI

12

METŲ

Nėvelnio